

فهرست

۱	چکیده
۲	مقدمه
۲	تشخیص حفاظت از روی امضاء
۵	تکنیکهای طفره روی معمول
۵	رمزگذاریهای مختلف
۵	تنوع "فاصله های سفید"
۵	چند پارگی در IP و بسته بندی در TCP
۶	تکنیکهای پیشرفته طفره روی
۶	امضای 'OR 1=1'
۷	طفره از امضاء با فاصله های سفید
۱۰	دور زدن هر الگوی رشته ای
۱۲	نتیجه گیری
۱۴	منابع

طفره از امضای تزریق اسکیوالی

مروری بر « چرا محافظت متکی به امضاء ، از تزریق اسکیوالی، بتهایی کافی نیست »
(یا : چگونه آتولیکوس محافظین قلعه را دور زد)

April 2004

نوشته:

Ofer Maor, Application Defense Center Manager
Amichai Shulman, Chief Technology Officer

ترجمه*:

imei , Computer student of Iran

*ترجمه نسبتاً امانت دارانه است بر مقاله : SQL Injection Signatures Evasion

چکیده

در سالهای اخیر ، امنیت کاربردی وب به یک نقطه کانونی برای متخصصین امنیت تبدیل شده است. حملات کاربردی روز افزون ، ریسکهای جدیدی را برای سازمانها مطرح میکنند. یکی از معمولترین و خطرناکترین تکنیکهای حمله ، "تزریق اسکیوالی"¹ است که عموماً به نفوذگر اجازه دسترسی کامل روی پایگاه داده‌ی سازمان را اعطاء میکند. با افزایش حملات تزریق اسکیوالی ، "عرضه‌کنندگان امنیت"² تهیه اقدامات امنیتی‌ای را برای جلوگیری از حملات تزریق اسکیوالی شروع کردند.

اولینهایی که چنین امنیتی فراهم آوردند "سازندگان دیواره‌های آتش برنامه‌های وبی" و "سازندگان سیستمهای کشف و حفاظت درمقابل مزاحمت"³ بودند.

در حال اکثر این حفاظت‌ها برپایه‌ی امضاء بودند. واضح است که گزینه‌ی معمول سازندگان IDS/IPS ، از آنجا که از دنیای امنیت شبکه می‌آمدند ، حول محور حفاظت برپایه امضاء میگشت. هنوز هم ، اکثر دیواره‌های آتش برنامه‌های وبی ، حفاظت از تزریق اسکیوالی خود را برپایه‌ی امضاء بنا می‌نهند. این مهم معلول این واقعیت است که آنها تنها میتوانند ترافیک HTTP را تفتیش کنند و فقط در ترافیک HTTP بدنیال الگوی حملات بگردند. بعلاوه اخیراً عقیده‌ای که میگوید امضاءها واقعاً برای حفاظت از تزریق اسکیوالی بسنده میکند ، رایج شده. این عقیده همچنین توسط مقاله‌ای که اخیراً منتشر شده و شرحی بر – به قول معروف- راهنمای کامل امضاءهای تزریق اسکیوالی در قالبی Snort™⁴ گونه میدهد ، پشتیبانی میشود.

ولی تحقیقی که در مرکز استحکامات برنامه‌ای Imperva انجام شد ، نشان داد که چگونه محافظت از حملات تزریق اسکیوالی تنها به اتکای امضاءها ناکافیست.

این مستند ، شرح مستدلیست بر تکنیکهای متنوعی که میتوان از امضای تزریق اسکیوالی طفره رفت و شامل تکنیکهای پیشرفته‌ای است که گاهی حین تحقیق بسط و توسعه یافته‌اند. همچنین این مستند ، اینکه چرا این تکنیکها سرسوزنیست از کوه شیوه‌های متنوع طفره رفتن را ، به اتکای توانگری زبان SQL ، استدلال میکند.

در پایان ، تحقیق ما را به نتیجه‌گیری‌ای سوق میدهد که در آن ، حفاظت ، ضد تزریق اسکیوالی ، با استفاده‌ی تنها از امضاءها ناکارآمد مینماید. یک پایگاه داده‌ای با اندازه‌ی معقول از امضاءها هرگز کامل نخواهد بود و تلاش هم برای خلق یک پایگاه داده‌ی کامل و جامع از امضاءها ، اگر هم به لحاظ تئوری شدنی باشد ، منجر به تولید میزان امضاءهای خواهد شد که به هنگام حفظ بازدهی معقول و لازم ، غیر قابل اداره مینماید ؛ نیز احتمالاً مصداقهای غلط⁵ فراوانی خواهد داشت.

1 این مستند فرض را بر این گذاشته که خواننده درکی پایه‌ای از تزریق اسکیوالی دارد. اگرچه که این لزوماً نیاز نیست ، ولی توصیه میشود که خواننده با مفاهیم اولیه تزریق اسکیوالی آشنایی داشته باشد.

2 security vendors
3 IDS/IPS vendors
4 False positive

مقدمه

در این مقاله ، ما یک نفوذگر فرضی به نام آتولیکوس متصور میشویم. در افسانه‌های یونانی ، آتولیکوس یک شیاد و دزد آموزش دیده است که پسر "هرمس" خدای دزدی و سخنوری است و به او قدرت نامرئی شدن -که صفت لازمه فرار از ردیابی است- اعطاء شده.

در عهد باستان ، آتولیکوس وقتش را دزدکی در قلعه‌ها و دروازه‌های اصلی بسر میبرد ، درحالی که وانمود میکرد که صرفاً یک بیننده است. یکبار در قلعه ، آتولیکوس به خزانه برمیخورد و تمام محتویاتش را میدزدد. در عهد جدید ، آتولیکوس وقتی پیدایش میشود که از طریق یک برنامه وبی آسیب پذیر ، سیستمی فرو میریزد و محتویات پایگاه داده‌ی آن با شیرینی تمام و بدون درگیری و خطرات فیزیکی دزدیده میشود!

یکی از محبوبترین تکنیکهای آتولیکوس "تزریق اسکیوالی" نام دارد. این تکنیک نه تنها به او اجازه دزدیدن محتویات پایگاه داده را میدهد ؛ بلکه به او حق تغییر دلخواه داده‌ها را اعطاء میکند. آتولیکوس استاد این فن شده و حالا دیگر چشم بسته⁵ هم به خزانه دسترسی دارد.

وقتی آتولیکوس اولین قدم را به سمت قلعه برداشت ، طبیعیست که چیز زیادی درباره آن نمیدانست. در هر حال او مانند همیشه مصمم بود که به دروازه اصلی دسترسی پیدا کند ، دزدکی به سمت خزانه حرکت کند ، و هر آنچه را که فکر میکند به آن ارتباط دارد بدزدد. برپایه تجربیات اخیرش ، آتولیکوس معتقد است که امروز فرقی با بقیه روزها نمیکند و به سمت دروازه اصلی پیش میرود. آنچه آتولیکوس فعلاً نمیداند اینست که یک محافظ تازه که او را به اسم سیگناتوروس میشناسیم در قلعه پست میدهد. سیگناتوروس از "روزهای دور" تا به حال دور قلعه میگردد. روزهایی که امنیت شبکه مهمترین اصل بود! سیگناتوروس دیوارهای خارجی قلعه را پست میدهد. حالا او از هر عابری که از دروازه اصلی عبور میکند سوال میپرسد تا او را امتحان کند. البته او نمیتواند آتولیکوس را ببیند (او نامرئی است). سیگناتوروس الگوی حملات تزریق اسکیوالی معمول را یادگرفته و میتواند آتولیکوس را وقتی سعی در حمله دارد بشناسد و متوقف کند.

(توجه: بسیاری از مثالهای نشان داده شده در این مقاله به MS SQL Server اشاره میکند ، درحالیکه برخی دیگر به MySQL یا Oracle برمیگردد. خواننده نباید بر اساس تعداد مثالهایی که برای یک پایگاه داده آورده میشود ، آسیب پذیری بیشتر یا کمتر آن سرویس دهنده را استنتاج کند. مثالهای خاص بسیاری برای هر پایگاه داده ، چه لیست شده و چه نشده ، برای پیداکردن وجود دارد. بنابراین راهکارهای اساسی این تکنیکها همان گونه میمانند.)

5 این مقاله فرض میکند که سرور وب حفاظت شده ، پیغامهای خطای خود را مخفی میکند. به خوانندگان پیشنهاد میشود که با تکنیکهایی که انجام تزریق اسکیوالی را بدون پیغامهای خطای مفصل میسر میکند آشنا باشند.میتوانید به مقاله "Blindfolded SQL Injection" منتشر شده در سپتامبر ۲۰۰۲ توسط مرکز استحکامات برنامه‌ای Imperva مراجعه کنید.

تشخیص حفاظت از روی امضاء

آتولیکوس غافل از محافظ جدید، مشغول عادت قدیمی‌اش میشود، و به سرعت بازداشت و از قلعه بیرون انداخته میشود. خوشبختانه هیچ چیز جلوی بازگشت چند دقیقه‌ای آتولیکوس را پس از اخراجش نگرفته و او تلاشش را تکرار میکند. با تجربه کافی‌ای که آتولیکوس در این تکنیک دارد به زودی در می‌یابد که چیز جدیدی مانع اوست. او سعی در شناسایی آنچه مانع او در دستیابی‌اش به خزانه است میکند. طولی نمیکشد که آتولیکوس متوجه دشمن دیرینه‌اش سیگناتوروس میشود.

در تمدن جدید، آتولیکوس نفوذگر باهوشی است. او به خواندن همه "لیست پستی"⁶ اش که با اخبار مزایا و محصولات امنیتی جدید به روز میشود، و درک نحوه کارکردشان اهمیت میدهد. بعد از دریافت اینکه تمام تلاشهایش، بدون توجه به محتوای واقعی آنها، ناموفق است آتولیکوس احتمالاً به سرعت دریافته که "حفاظت از روی امضا" روی سرویس دهنده وب فعال شده و درخواستهایش کار نمی‌کند، نه به خاطر اینکه تزریق اسکیوالی او غلط است بلکه به خاطر اینکه سرویس دهنده وب یا دروازه امنیتی جلوی آن، به کلمات کلیدی SQL خاصی توجه دارد.

در هر حال حدس زدن هرگز کافی نیست، و آتولیکوس تصمیم به اجرای یک سری تست برای تایید اینکه این مورد واقعاً وجود دارد، می‌گیرد. خوشبختانه برای این آزمایش، آتولیکوس واقعاً نیازی به توانایی انجام هر نوع تزریق اسکیوالی ندارد. مکانیزمهای شناسایی این امضاءها نمیتوانند بفهمند که آیا یک پارامتر متعاقباً به یک جستجوی اسکیوالی انتقال داده میشود یا خیر. پس شناسایی رشته‌های محرک بسادگی در هر صفحه‌ای بدون ارتباط به کاربرد حقیقی آن صفحه در سیستم امکانپذیر است.

آتولیکوس، سپس در قدم اول نیاز به شناسایی جایی از برنامه دارد که یک رشته دلخواه را که بعید است یک محرک باشد بدون احضار یک خطای سمت سرویس دهنده، وارد کند. استفاده کردن از رشته اجازه میدهد موارد دیگری که مکانیسمهای امنیتی جلوی آتولیکوس را میگیرند از معادله بیرون شوند. (به عنوان نمونه، وارد کردن یک رشته به جای یک عدد صحیح در یک پارامتر عددی منجر به یک خطای "عدم تطابق نوع" در سرویس دهنده میشود. وقتی جزئیات خطاها در سرویس دهنده مخفی شده‌اند، نمیتوان این خطا را از خطاهایی که توسط مکانیزم امضاءها تولید میشود متمایز کرد.)

وارد کردن چنین رشته‌ای دلخواهی در یک درخواست HTTP میتواند از طرق مختلفی صورت بگیرد:

- هر فیلد ورودی خالی در هر یک از صفحات برنامه (بخاطر بسپارید - تشخیص امضاء روی همه صفحات یک سایت عمل میکند)
- اگر فیلد ورودی خالی وجود نداشته، هر پارامتری با قالب رشته‌ای آزمایش میشود تا بررسی شود آیا ورود آزاد رشته در آن میسر است؟

- ناچار، اگر در سیستم هیچ فیلد رشته‌ای وجود نداشته باشد یک پارامتر جدید میتواند بسادگی به درخواست اضافه شود؛ که احتمالاً این پارامتر توسط خود برنامه نادیده گرفته خواهد شد. (توجه داشته باشید که برخی از محصولات امنیت کاربردی هرگونه تلاشی از این دست را مسدود میکنند) مثلاً:

```
...&id=43&testparam=ARBITRARY
```

- در موارد دیگری که تزریق اسکیوالی پیش از این شناسایی شده است، و به فرض که امضایی برای کاراکترهای توضیحی اسکیوال (/ * / و --) وجود ندارد، یک تزریق ساده که کار میکند میتواند ساخته شود و الگوی مشکوک در یک کامنت قرار بگیرد. به عنوان نمونه:

```
...&dbid=originalid' -- ARBITRARY
```

- یک تکنیک دیگر، وقتی که به فرض تزریق اسکیوالی شناسایی شده و امضایی برای کلمه AND وجود ندارد، اینست که الگوی مشکوک را در یک رشته ضمنی جا دهیم:

```
...&dbid=originalid' AND 'ARBITRARY'='ARBITRARY'
```

سرانجام، در تقریباً همه برنامه‌ها، جایی را میتوان یافت که رشته‌ی دلخواهی را بدون اینکه منجر به خطا شود وارد کرد. پس از اینکه چنین جایی پیدا شد مرحله دوم از آزمایشها میتواند آغاز شود.

در مرحله دوم، آتولیکوس سعی میکند مطمئن شود که واقعاً "دفاع امضائی" رخ میدهد. اینکار بسادگی با جایگزین کردن یک رشته دلخواه با یک رشته دیگر که احتمالاً محرک یک مکانیزم تشخیص امضاء خواهد بود انجام میشود؛ مثلهایی از محرکهای معروف:

```
- UNION SELECT
```

```
- OR 1=1
```

```
- EXEC SP_ (or EXEC XP_)
```

فرض کنید که سایت واقعاً حفاظت شده است، همه یا لافل بسیاری از این چنین درخواستهایی منجر به خطایی میشود که تولیدکننده‌اش سیستم امضاء است. آتولیکوس حالا میداند که حفاظت امضائی کار گذاشته شده است و میتواند به مرحله‌ی آخر برود؛ کشف تک امضاءها (یا لافل بعضی از آنها).

متأسفانه این مرحله دلچسب نیست. یک مرحله‌ی کسل کننده و اسلوب دار سعی و خطا. آتولیکوس یک لیست حمله‌هایی که هنگام نفوذ استفاده می‌کرده را جور میکند و یکی یکی آنها را امتحان میکند. آنهایی که منجر به خطایی نمیشوند به عنوان مطمئن لیست میشوند و آنهایی که توسط سرویس دهنده مسدود میشوند، به اجزای سازنده‌شان، چنان شکسته میشوند که به یک رشته عینی یا یک regular expression (عبارت با قاعده) برسیم. اینکار مثل یک پروژه⁷ sisyphic میماند با این تفاوت که چندی طول نمیکشد که امضاءهایی که واقعاً حمله را مختل میکنند شناسایی می‌شوند.

⁷ سیسیفوس شخصیت افسانه‌ای یونانیست که محکوم به غلطاندن سنگی بزرگ بر روی کوه بود؛ معمولاً به انجام کاری ملال آور و تکراری اطلاق میشود (م)

تكنيكهاي طفره‌روي معمول

آنوليکوس بعد از بو بردن به وجود دشمن ديرينه اش ، سيگناتوروس، روي زمين جلوي قلعه مينشيند و حرکت بعدي‌اش را پيريزي ميکند؛ او حالا ميداند کدام حرکاتش توسط سيگناتوروس زير نظر گرفته ميشود *yet this just builds up frustration*. تمام حرکات معمول او توسط اين محافظ جديد شناسائي ميشوند. او به خانه برميگردد و کتابخانه‌اش را بدنبال کتابي به نام "قديمي ترين حقه‌هاي دنيا" زير و رو ميکند. او با خودش فکر ميکند "من قبلاً ميتوانستم سر سيگناتوروس را شيره بمالم. ممکن است هنوز حقه‌هاي قديمي‌اي باشد که او ياد نگرفته باشد..."

بطور شگفت آوري ، بسياري از محصولات نسل جديد، در همان جاني که محصولات نسلهاي گذشته نقص داشتند، ناقصند. بنابراين احتمالاً اولين قدم آنوليکوس آرايش حقه‌هاي قديمي است قبل از اينکه دست به دامن تکنیکهاي پيشرفته شود. برخي از چنين حقه‌هايي در زير معرفي شده اند.

رمزگذاري‌هاي مختلف

انکودينگ‌هاي گوناگون، کارآمدي خود را در تاريخ حملات کامپيوتري اثبات کرده‌اند. دلایل آن هم بسيار است. بعضي محصولات در بکارگيري صحيح يا فهم کافي پروتکل لايه کاربرد با مشکل مواجه ميشوند. بقيه آنها هم که از اين مشکل آگاهند، ملزومات بازدهي ، آنها را در آنچه بايد بصورت بلادرنگ انجام شود محدود ميکند. يك راه ، استفاده از يك گونه از اسلوب‌هاي رمزگذاري است مثل URL Encoding ، UTF-8 و ... که ممکن است بدرديخو از آب دريابد.

تنوع "فاصله‌هاي سفيد"^۸

بسياري از امضاءهايي که براي جلوگيري از حملات تزريق اسکيوالي بکار ميروند از دو يا چندين عبارت تشکيل شده که با يك "فاصله سفيد" از هم جدا ميشوند. دليلش هم ساده است: يك کلمه تنها مثل SELECT ممکن است مصداقهاي غلط بسياري توليد کند. درحاليکه عبارت UNION SELECT واقعاً در دنياي SQL يکناست و امضاي خوبي از آب در مي‌آيد. ولي همين مورد، پتانسيل بالايي براي مشکل "فاصله‌هاي سفيد" دارد. اگر امضاء به دقت ساخته و پرداخته نشده باشد، تمام چيزي که آنوليکوس نياز دارد جايگزيني دو فاصله بجاي يك فاصله‌ي تنها، يا يك tab به جاي فاصله است که ترجمه‌ي امضاء را بي‌ارزش ميکند و اجازه ميدهد که حمله رخ بدهد.

چند پارکي در IP و بسته بندي در TCP

گرچه به احتمال کم، ولي برخي از مکانيزمهاي تشخيص امضاء (عموماً آنهايي که روي شبکه متمرکز شده‌اند در مقابل آنهايي که دقيقاً پروتکل لايه کاربرد را تجزيه ميکنند) ممکن است هنوز در چندپارکي در لايه پائينتر پروتکلهاي شبکه آسیب پذير باشند.

⁸ White spaces که معمولاً کاراکترهاي \n, \r, \n, space, tab و باقي کاراکترهايي که در رمزگذاري‌هاي گونه‌گون انواع فاصله را شامل ميشود در اين مستند "فاصله‌هاي سفيد" ترجمه شده‌اند (م)

تكنيكهاي پيشرفته طفره‌روي

آنوليکوس حالا خسته است. او همه حقه‌هاي کتاب را امتحان کرده و هر دفعه به بيرون قلعه پرت شده. صدياي در سرش ميپيچد که "ولش کن؛ قلعه‌هاي بسياري اين اطراف هست". آنوليکوس تسليم صدا ميشود و به خانه برميگردد. شب ولي بيقرار است؛ او کسی نيست که بتواند در اين مورد تسليم شود. سيگناتوروس به آن باهوشي‌ها هم نيست. او بيشتر از آنچه نشان ميدهد نميداند. "بايد راهي باشد که اين محافظ را دست بياندازم" فکر ميکند و در همين حال به خواب ميرود...

صبح، بعد از روايي پيدا کردن خزانه در قلعه، تصميم گرفت حرکت ديگري بکند. او فهميد که کتابهاي قديمي کتابخانه‌اش راه حل مشکل نيست؛ پس تصميم گرفت بنشيند، و به ایده‌هاي خلاقانه‌ي خودش فکر کند و بعد دوباره امتحان کند. "اگر من از خودم ایده‌ي خوبي داشته باشم، محافظ هرگز دستش به من نميرسد"؛ با خودش اينگونه فکر کرد و واقعاً هم همينطور بود.

حالا فرض ميکنيم آنوليکوس به جايي رسيده است که تکنیکهاي فرار معمول، ناموفق است و او به سوي گام بعدي پيش ميرود. ما در اينجا چندين تکنیکی که در مرکز استحکامات برنامه‌ي Imperva تحقيق شده و موفقيت در دور زدن بسياري از مکانيزمهاي حفاظتي متکی به امضاء معمول را اثبات ميکند، بازبيني ميکنيم.

امضاي 'OR 1=1'

يکي از امضاءهاي معمولي که توسط اين مکانيزمها استفاده ميشود ، طبقه بندي‌هاي گونه‌گوني از حمله معروف 'OR 1=1' است. در راستاي دستيابي به حداکثر ممکن گونه‌هاي حملات ، امضاءها عموماً توسط يك regular expression توليد ميشوند. متاسفانه (يا خوشبختانه براي آنوليکوس) بسياري از آنها قابل سفسطه‌اند. بعنوان مثال يك رشته غيرمعمول مثل اين ميتواند استفاده شود:

OR 'Unusual' = 'Unusual'

با اينحال سيستمهاي بهتري هم هستند. اين ممکن است کافي نباشد. پس آنوليکوس بايد دنبال راهي بگردد که دو عبارتي که حالا شبیه به همند، متفاوت بنظر برسند. يك حقه بسيار ساده اينست که يك N پيشوند رشته دوم بگذاريم، مثل :

OR 'Simple' = N'Simple'

اين کاراکتر به SQL Server ميگويد که با رشته بايد به شکل *nvarchar* رفتار شود. اين چيزي را در مقايسه‌ي SQL عوض نميکند ولي قطعاً او را از هر امضائي منشعب از آن مکانيزم، متفاوت ميکند.

يك تکنیک از اين بهتر هم، شکستن يکي از رشته‌ها به دوتا و الحاق آنها در SQL به هم است. اين کار هر مکانيزمي را که رشته‌هاي دو طرف علامت = را مقايسه ميکنند ، بلااستفاده ميکند.

(مثال در رسم‌الخط MS SQL Server است ولي همين حالت براي هر پاگاه‌داده‌اي وجود دارد):

OR 'Simple' = 'Sim'+ 'ple'

هر يك از تكنیکهای فوق‌الذکر احتمالاً از بسیاری از مکانیزمهای متکی به امضاء طفره می‌رود. ولی بعضی از عرضه کنندگان نرم‌افزار ممکن است regular expression وسیعتری را بکار ببرند تا از پس این حمله بر بیایند. يك چیزی و جلوی کلمه OR و بدنبالش علامت مساوی در هرجای رشته.

بهرحال، این هم با عبارتی که بسادگی پیدا میشود و true ارزیابی میشود، بدون داشتن علامت مساوی در آن، میتواند دور زده شود. به عنوان نمونه جایگزینی علامت مساوی با کلمه LIKE. (که يك مقایسه‌ی نیمه تمام را اجرا میکند)

OR 'Simple' LIKE 'Sim%'

Or to use one of the < or > operators, like one of these examples:

یا استفاده از یکی از عملگرهای > یا < مثل این مثالها:

OR 'Simple' > 'S'

OR 'Simple' < 'X'

OR 2 > 1

یا استفاده از عبارات IN و BETWEEN :

OR 'Simple' IN ('Simple')

OR 'Simple' BETWEEN 'R' AND 'T'

(آخری در MS SQL Server معتبر است ولی با کمی تغییر میتوان آنرا روی هر پایگاه‌داده‌ای بکار انداخت)

و این میتواند ادامه داشته باشد؛ SQL يك زبان بسیار توانمند است و برای هر امضایی که ایجاد میشود، يك تکنیک طفره‌روی میتواند توسعه بیابد. تلاش برای اضافه کردن امضاءهایی که تمام تکنیکهایی که در بالا ذکر شد را پوشش بدهد محکوم به شکست است و به احتمال قریب به یقین به شدت به بازده ضرر میزند. البته يك امکان دیگر تعریف امضایی است که خیلی کلی باشد؛ مثل : يك کلمه‌ی OR که در هر جای عبارت با يك کلمه کلیدی SQL یا "فرا عملگر" دنبال شود. منتها این هم احتمالاً به مصداقهای غلط بسیاری منجر خواهد شد. به URL زیر فکر کنید:

http://site/order.asp?ProdID=5&Quantity=4

گرچه بهیچوجه يك URL نامعتبر نیست محرك يك امضاء اینچنینی است:

http://site/**order**.asp?ProdID=5&Quantity=4

بر واضح است که، این راه حل مشکل نیست.

طفره از امضاء با فاصله‌های سفید

همانطور که پیشتر گفته شده، امروزه امضاءهای معمول فاصله‌های سفید را در خودشان شامل میشوند. الگوهای از قبیل 'UNION SELECT' یا 'EXEC SP_' (تحت MSSQL Server) امضاءهای نسبتاً با دقتی فراهم می‌آورند. باقی امضاءها در راستای خنثی سازی

مصداقهای غلطی که در بالا شرح آن رفت ممکن است امضایی اینچنین را شامل شوند: 'OR' (يك و OR و يك فاصله سفید بدنبالش) یا امضاءهایی مشابه آن.

در بخش پیش در خصوص تکنیک معمول جایگزینی عدد یا انواع فاصله‌های سفید بحث شد. منتها بسیاری از مکانیزمهای حفاظتی نوین، این مرحله را پشت سرگذاشته‌اند و میتوانند با دقت با هر ترکیبی از فاصله‌های سفید سروکار داشته باشند. در نتیجه باید يك تکنیک بهتر توسعه داده شود که آتولیکوس بتواند به سایت رسوخ کند.

تکنیک، از شیوه‌ی تجزیه‌ی خاص عبارت SQL، در عرضه کننده محصول، سود میبرد و بدون استفاده از فاصله يك عبارت معتبر SQL را با وارد کردن کاراکترهای دلخواه بین آنها میسازد. تکنیکهای این قسمت از يك پایگاه داده تا پایگاه داده‌ی دیگر متفاوت است ولی اصول یکسانی بین آنها مشترک است.

تکنیک اولیه، که روی پایگاه داده‌هایی که يك "تفکیک نحو اسکیوالی دست و دلبازانه‌ای" (و کاربر پسندتری) بکار میبرند، اینست که بسادگی فاصله‌ها را جا بیاندازید. به عنوان نمونه در MS SQL Server فاصله‌های بین کلمات کلیدی SQL و اعداد و رشته‌ها تماماً میتوانند از قلم انداخته شوند که يك طفره از امضاءهایی مثل 'OR' را اجازه میدهد؛ به جای تایپ :

...OrigText' OR 'Simple' = 'Simple'

(که حمله اصلی است) آتولیکوس میتواند اینگونه تایپ کند:

...OrigText'OR'Simple'='Simple'

این دقیقاً بهمان صورت کار میکند، فقط هیچ کجایش فاصله ندارد و کاملاً از هر سیستم متکی به فاصله، طفره می‌رود.

البته این برای تزریقهایی مثل 'UNION SELECT' تا وقتی که يك فاصله‌انداز بین دو کلمه کلیدی وجود نداشته باشد، کار نمیکند. بنابراین راه حل، گشتن بدنبال راهیست که آنها را از هم با چیزی غیر از فاصله‌های سفید جدا کنیم. يك مثال خوب این تکنیک با توضیح نویسی به رسم‌الخط مشابه C که در اکثر پایگاه‌های داده معتبر است، اجرا شده است (آزمایش شده روی Oracle, MySQL, MSSQL).

بسیاری از خوانندگان ممکن است با شیوه توضیح نویسی با دوخطفاصله (--) که هرچیزی را تا يك خط جدید تبدیل به توضیح میکند، آشنا باشند. ولی يك نحوه‌ی دیگر هم برای توضیح در اکثر پایگاه‌های داده پشتیبانی میشود. نحوه شبیه به C، که با استفاده از /* برای مشخص کردن شروع توضیح و */ برای پایان توضیح میباشد. این به این معنیست که يك عبارت معتبر SQL میتواند به شکل زیر باشد:

SELECT *

FROM tblProducts /* List of Prods */

WHERE ProdID = 5

بهین شکل، میتواند با تولید رشته تزریقی ذیل در تزریق کد استفاده شود:

...&ProdID=2 UNION /**/ SELECT name ...

هر امضایی که سعی در کشف یک UNION و بدنبالش مقداری فاصله سفید و در ادامه یک SELECT کند در کشف این امضاء شکست میخورد. بعلاوه اینکه در بیشتر موارد، /**/ میتواند عملاً جایگزین هر فاصله‌ای شود (در مثال بالا در کنار فاصله آمده است) که اجازه میدهد امضاءهای حساس بیشتری را مثل 'INSERT' یا 'SELECT' (یک کلمه کلیدی SQL بعلاوه یک فاصله) که توسط بعضی مکانیزمهای محافظت امضایی مورد توجه قرار گرفته است، دور بزنیم. مثال قبل میتواند چنین ظاهر شود:

...&ProdID=2/**/UNION/**/SELECT/**/name ...

(مثال بالا فقط در MS SQL و Oracle کار میکند ولی در MySQL لااقل یک فاصله باید وجود داشته باشد؛ البته این فاصله میتواند بعد از توضیح وجود داشته باشد که همچنان اجازه طفره از امضاءهایی که یک فاصله را دقیقاً بعد از کلمه کلیدی انتظار دارند، میدهد.) این تکنیک همچنین میتواند در تزریق اسکیوالی برای Oracle دربارهی مثال OR 1=1 که در بالا برای MS SQL نشان داده شد بکار رود. اگرچه Oracle اجازه از قلم انداختن فاصله‌های سفید را نمیدهد ولی میگذارد که آنها را با یک توضیح جایگزین کنیم که به سوء استفاده زیر منتهی میشود:

...OrigText'/**/OR'/**/'Simple'='Simple'

این تکنیک میتواند در مواردیکه دو پارامتر مجزا وارد عبارت اسکیوالی میشوند بهتر هم مورد سوءاستفاده قرار بگیرد که طفره‌روی‌های بهتری را فراهم میکند (خصوصاً در مورد فایروالهای کاربردی پیشرفته‌ای که فقط امضاءها را در ارزش پارامترها چک میکنند). یک صفحه‌ی Login با درخواستی شبیه این را تصور کنید:

http://site/login.asp?User=X&Pass=Y

که جستجوی زیر را تولید میکند:

SELECT * FROM Users
WHERE User='X' AND Pass='Y'

در این نمونه ابتدای توضیح میتواند به پارامتر اول تزریق شود درحالیکه انتهای توضیح در دیگری تزریق میشود :

...login.asp?User=X'OR'1'/*&Pass=Y*/=1

که جستجوی زیر را نتیجه میدهد و بسادگی آتولیکوس را وارد میکند:

SELECT * FROM Users
WHERE User=X'OR'1'/* AND Pass=Y*/=1'

هر آنچه در مورد تکنیکهای طفره از امضای 'OR 1=1' شرح داده شد ، اینجا راه حل واقعی نیست. قطعاً امکان این هست که * و / ، به لیست امضاءها اضافه شود. هرچند احتمالاً کمی بعد از آن حق‌هی جدیدی اختراع خواهد شد. متناًوباً، کلمات کلیدی اصلی مثل SELECT و INSERT ، البته بعلاوه‌ی یک کلمه OR نیز میتوانند به عنوان امضاء تلقی شوند. البته این در دنیای واقعی برنامه‌ها میتواند به مصداقهای غلط بیشمار منجر شود که از آن راه حلی

ناکارآمد میسازد. (یک فرم ' تماس با ما ' را در یک سایت تجاری در نظر بگیرید که مشتری متن زیر را تایپ میکند: '...I have selected the product, but then had a problem...' این یک امضاء را در کلمه SELECT تحریک میکند بدون اینکه هیچ حمله‌ای رخ داده باشد.)

دور زدن هر الگوی رشته‌ای

با اینکه مثال نشان داد که چرا کلمات کلیدی بتنهایی احتمالاً مصداقهای غلط زیادی تولید میکنند ولی بعضی ساینتهای سختگیرتر ممکن است اعمال چنین امضایی را با اینکه کارکرد را محدود میکند انتخاب کنند بطوریکه متن آزاد نتواند توسط کاربر وارد شود. (به عنوان نمونه، قسمت اصلی یک برنامه بانکداری نیازی به اجازه دادن برای ورود متن آزاد به کاربران ندارد). در این مورد، آتولیکوس به تکنیکهای دیگری نیاز دارد که اجازه بدهد رشته‌ها را از وسط بشکنند.

خوشبختانه، آتولیکوس هنوز نیاز به تحقیقات چندانی ندارد تا وقتی که تکنیکهای مشروح در بالا میتوانند با کمی دستکاری در مورد این هدف هم بخوبی بکار بروند. اولین تکنیک به توضیح نویسی شبیه C برمیگردد. در MySQL توضیح نویسی شبیه C نمیتواند به جای جایگزینی فاصله بکار رود؛ چیزی که قبلاً کار را مختل میکرد، اینجا بکارمان می‌آید. همان توضیحات میتوانند در MySQL برای شکستن کلمات از وسط، بکار بروند؛ به عنوان نمونه:

...UN/**/ION/**/ SE/**/LECT/**/ ...

یک چشم‌انداز بسیار امید بخش دیگر متکی به الحاق رشته‌هاست که پیشتر اثبات شد. اکثر پایگاه‌های داده به کاربر اجازه‌ی اجرای یک جستجوی SQL را از طریق یک یا چند عبارت میدهند (عملگرهای پیش‌ساخته ، روال‌های ذخیره شده^{۱۱} و ...) که جستجوی SQL را از طریق یک رشته دریافت میکنند.

بنابراین تمام نیاز آتولیکوس، پیدا کردن راهیست برای بهره برداری از تزریق اسکیوالی که به او اجازه‌ی اجرای یک رشته را میدهد. همینکه این سوءاستفاده ساخته شد (چه بدون هیچ تکنیک طفره‌روی چون هیچ کس فکرش به این نوع حمله نمیرسد، و چه با تکنیکهای فوق الذکر) تمام الگوهای دیگر هم میتوانند بوسیله استفاده از روش الحاق رشته، روی وسط رشته مشکوک، دور زده شوند.

یک مثال ساده روی فرمان EXEC در MS SQL تشریح میشود ؛ این فرمان همچنین میتواند شبیه یک تابع کار کند که هر عبارت اسکیوالی را به شکل رشته دریافت کند و به طور طبیعی به هم الحاق کند:

...; EXEC('INS'+ERT INTO...)

وقتیکه کلمه INSERT به دو قسمت شکسته شود، هیچ مکانیزم متکی به امضایی قادر به کشف آن نیست درحالیکه بازسازی کردن رشته، اجازه‌ی اجرای برنامه ریزی‌شده آنرا میدهد.

مثل باقی مثالهای ما، این هم تنها نمونه نیست؛ یک حمله مشابه روی MSSQL میتواند روی روال ذخیره شده‌ای به نام SP_EXECUTESQL انجام شود. این نسخه جدیدی از روال منسوخ (و هنوز قابل استفاده) رویه SP_SQLEXP است. هر دوی آنها یک رشته که شامل

نتیجه گیری

صبح روز بعد، آتولیوکوس دوباره در خانه است؛ روبرویش خزانه‌ی دزدیده شده قرار دارد." باز هم توانستم" با خودش درحالی که درخشش خورشید روی شمشهای طلا منعکس میشد فکر میکرد. با لیخند رضایتبخشی برب نشست تا کتاب جدیدش را بنویسد "محافظین جدید - حقه‌های جدید". متأسفانه او قصد دارد کتابش را فقط بین دوستانش در صنف سارقین پخش کند تا نگذارد محافظین بقیه قلعه‌ها از او چیزی یاد بگیرند.

سه روز بعد مردی عصبانی به دروازه قلعه نزدیک میشود. او مدعیست که گردنبنده مادرش را که برای حفاظت در خزانه‌ی قلعه به امانت گذاشته بوده را، برای فروش در فروشگاه‌ی دیده. همه محافظین قلعه بدنبال خزانه، قلعه را زیر و رو کردند و بالاخره ملتفت شدند که خزانه بغارت رفته است؛ سیگناتوروس هم فهمید که از آتولیوکوس رودست خورده. برای پوشاندن شکستش و در تلاشی نا امید برای حفظ اعتبارش، شروع کرد به متوقف کردن دیوانه‌وار هر کسی که فکر میکرد مشکوک است و بیرون از قلعه انداختن بسیاری از عابرین بی‌تقصیر. سرانجام فرمانده محافظین که فهمید سیگناتوروس در انجام ماموریتش ناتوان است و او را از وظیفه‌اش برکنار میکند.

در اینجا، معتقدیم که نتیجه‌گیری این مستند برای خواننده‌اش کاملاً واضح است؛ حفاظت امضایی علیه تزریق اسکیوالی کافی نیست. همچنین این مستند، تنها بخشی از تکنیک‌های طفره‌روی بسیاری که برای طفره از امضای تزریق اسکیوالی وجود دارند را مشروح کرد که بعضی یا حتی همه آنها ممکن است روی مکانیزم‌های حفاظت امضایی امروزی جواب بدهند. متأسفانه، راه حل ناکارآمد افزودن امضاءهای بیشتر به مکانیزم حفاظت‌تان، چاره مشکل نیست. اینکار شاید بعضی از تکنیک‌هایی که اینجا نشان داده شد را عقیم بگذارد ولی بقیه تکنیک‌ها میتوانند بسط پیدا کنند. این مسئله بخاطر توانایی زبان SQL است که توسط عرضه‌کنندگان سیستم‌های پایگاه داده پیاده‌سازی میشود. توانایی SQL به این معناست که عبارتهای بسیار متفاوتی میتوانند به سرویس‌دهنده ارسال شوند که همگی یک کار مشخص را انجام بدهند.

سعی در فراهم آوردن امنیت کامل برای یک چنین زبانی باید یکی از دو رویکرد زیر را برگزیند. رویکرد اول سعی در بجا آوردن شناسائی واقعی تمامی عبارتهای SQL خطرناک ممکن است. برای یک نوع واحد پایگاه‌داده، این کار، تمام ترکیب‌های تمام کلمات کلیدی SQL (از قبیل ...INTO، INSERT، UNION و ...)، تمامی روالهای ذخیره شده و توابع (که معمولاً اسامی متمایزی دارند که میتوان آنها را همانگونه که هستند در امضاء گردآورد) و هر گونه گرامر SQL مربوطه را شامل میشود.

در هر صورت این رویکرد ضررهای بسیاری دارد. اگر هم، به صورت تنوری، پوشش دادن تمامی حملات ممکن و تکنیک‌های طفره‌روی امکان پذیر باشد، اینکار نیازمند ساختن صدها امضاء است که خیلی از آنها انصافاً بسیار پیچیده و برپایه regular expression میباشند. همچنین فراهم آوری دقت خوب و صحت معقول، از نظر بازدهی کار عاقلانه‌ای نیست.

یک جستجوی اسکیوال هست دریافت میکنند و آنرا اجراء میکنند. طبیعیست که این مشکل تنها محدود به MSSQL نمیشود. بقیه پایگاه‌های داده هم از چنین مشکلی رنج میبرند. در Oracle نیز ترکیب EXECUTE IMMEDIATE میتواند برای اجرای یک رشته، که البته الحاق هم میشود، استفاده شود.

یک روش جاسازی دیگر هم در MSSQL، که حول همین حمله میگردد میتواند بر مبنای انکو딩 هگزادسیمال¹² رشته‌ای باشد که میخواهد اجرا شود. دراین روش، رشته 'SELECT' میتواند توسط عدد هگزادسیمال 0x73656c656374 جایگزین شود که توسط هیچ مکانیزم حفاظت متکی به امضایی کشف نخواهد شد. این کار، آمیخته با گرامر ذاتاً دست و دلباز SQL، اجازه اجرای بسیاری از عبارات «امضاء تعیین شده» را میدهد.

یک مثال خوب دیگر در MSSQL مربوط به عبارت OPENROWSET میشود. این تکنیک بیش از یک سال و نیم پیش در یک گزارش عمومی¹³ منتشر شد. هنوز، با اینکه تکنیک قدیمی و مشهوری شده، بسیاری از محصولات متکی به امضاء در جستجوی ناموفقند (مثلاً مقاله اخیراً منتشر شده‌ی SecurityFocus™، که در بالا ذکر آن رفت، کاملاً از این کلمه کلیدی صرف نظر کرده). همچنان، هنگامی که OPENROWSET یک پارامتر رشته‌ای دریافت میکند، قادر است بدون اینکه توسط مکانیزم تشخیص امضاء کشف شود آنرا به جستجوی خواسته شده ملحق کند.

کسی ممکن است بگوید که تعداد عبارتهایی که برای چنین تکنیک‌هایی قابل استفاده است، محدود به پایگاه داده است. گرچه این ممکن است تا حدی درست باشد، احتمال دارد که هنگام ساختن امضاءها بعضی از آنها فراموش شود.

یک نمونه عالی از آن که در MSSQL مطرح میشود، روالهای ذخیره شده لیست نشده‌ای است که میتواند برای اجرای پرس و جو های SQL استفاده شود. پیاده سازی مایکروسافت برای آماده سازی عبارتهای در MS SQL Server در حقیقت با تعدادی روال ذخیره شده لیست نشده‌ی داخلی انجام میشود. وقتی یک عبارت ساخته شده، اجرا میشود، اول یک روال ذخیره شده به نام sp_prepare برای مهیا کردن عبارت، اجرا میشود و بعد از آن یک روال ذخیره شده دیگر به نام sp_execute اجرا میشود تا پرس و جو را اجرا کند. با این روالهایی که در هیچ فهرستی از SQL Server ظاهر نشده، واضح است که ممکن است از چشم پایگاه داده‌ی امضاء تزریق‌های اسکیوالی هم دور مانده باشد.

بدیهیست که روالها و توابع مستند نشده مشابهی هم ممکن است برای پایگاه‌داده‌های دیگر وجود داشته باشند که آنها را در معرض خطر حملات پیش‌بینی نشده‌ی طفره از امضاءهای موجود قرار بدهد.

12 این تکنیک در مقاله‌ای تحت عنوان 'Advanced SQL Injection' (more) توسط Chris Anley، منتشر شده در سال ۲۰۰۲، شرح داده شده‌است.

13 مقاله 'Manipulating Microsoft SQL Server Using SQL Injection' نوشته‌ی Cesar Cerrudo تکنیک‌های پیشرفته سوءاستفاده از MS SQL Server را در برمیگیرد که تکنیک استفاده از OPENROWSET هم شامل آن میشود.

منابع

۱. Basic SQL Injection Overview

برگرفته از فرهنگ لغت آنلاین Imperva

http://www.imperva.com/application_defense_center/glossary/sql_injection.html

۲. Detection of SQL Injection and Cross-site Scripting Attacks

توسط Nilesch Burghate و K. K. Mookhey، March 2004

<http://www.securityfocus.com/infocus/1768>

۳. Blindfolded SQL Injection

توسط Ofer Maor و Amichai Shulman، September 2003

http://www.imperva.com/application_defense_center/white_papers/blind_sql_server_injection.html

۴. (more) Advanced SQL Injection

By Chris Anley, June 2002

http://www.nextgenss.com/papers/more_advanced_sql_injection.pdf

۵. Manipulating Microsoft SQL Server Using SQL Injection

توسط Cesar Cerrudo، August 2002

http://www.appsecinc.com/presentations/Manipulating_SQL_Server_Using_SQL_Injection.pdf

©: CopyRight

کلیه حقوق مترتب از ترجمه و نشر فارسی این مقاله متعلق به imei می‌باشد و استفاده از آن تنها با ذکر منبع و آوردن پیوند اصلی آن به سایت www.myimei.com مجاز می‌باشد.

داشتن چند صد امضاء برای هر نوع پایگاه داده، به سادگی به بیش از یک هزار امضا در یک پایگاه داده‌ی متنوع که از انواع پایگاه داده‌های مختلف نگهداری می‌کند، میرسد. این در راس امضاءهای موجود برای حملات دیگر است. هزینه عملیاتی (بازده و تاخیر) برای تعداد امضایی اینچنین، واقعاً غیر قابل پذیرش است.

رویکرد دوم، تولید امضاءهای بسیار کم و بسیار کلی است. با MSSQL Server چنین سیاستی میتواند شامل این کلمات کلیدی شود (والبته با انکودینگهای متفاوتشان):

```
SELECT, INSERT, CREATE, DELETE, FROM, WHERE, OR,
AND, LIKE, EXEC, SP_, XP_, SQL, ROWSET, OPEN,
BEGIN, END, DECLARE
```

و همچنین تعدادی از فرا عملگرها (و انکودینگهایشان) از قبیل:

```
; -- + ' ( ) = > < @
```

بهر حال اینکار فقط روی یک برنامه سفارشی اجرا شده در یک آزمایشگاه امکان پذیر است. در دنیای واقعی، چنین مجموعه کمینه‌ای از امضاءها، بیشتر از نفوذگران، مانع کاربران میشود.

یک مثال عالی این مورد در مقاله 'Detection of SQL Injection and Cross-site Scripting Attacks' که در بالا شرح آن رفت، توضیح داده شده است. این مقاله یک مجموعه کاهیده از رویکرد دوم را، با استفاده از regular expressions برای جستجوی فرا عملگرهای خاص، همانگونه که برای آشکارسازی یک کلمه کلیدی خاص، مثل OR استفاده میشود، آزموده است. متأسفانه این کار منتهی به تولید مصداقهای غلط بسیاری میشود. این میزان مصداق غلط شاید برای بعضی از سیستمهای "کشف مزاحمت" قابل پذیرش باشد، ولی قطعاً برای سیستمهای "حفاظت از مزاحمت" یا فایروالهای کاربردی وب، که درخواستهای بسیاری را مسدود میکند، قطعاً قابل پذیرش نیست. [...]

ما، هم اکنون در نقطه‌ای هستیم که ادعای اصلی ما اثبات شده است. استفاده از امضاء تزریق اسکیوالی برای حفاظت علیه حملات تزریق اسکیوالی بتنهايي کفایت نمیکند. هر تلاشی برای ساخت امضایی بحد کافی خوب، منجر به رخدادن یکی از دو برهان ما میشود - مصداقهای غلط بسیار، یا تعداد امضاءهایی بسیار بیشتر از توان مدیریت مکانیزم -

در هر حال، استفاده از امضاء تزریق اسکیوالی قطعاً حد معینی از امنیت را فراهم میکند (که نفوذگران بی‌استعداد بسیاری را دک میکنند) و یک احساس کاذب امن بودن در مقابل هکرهاي مستعدتری که میتوانند آنرا دور بزنند فراهم میکند.